

دانشکده علوم معقول و مستقول
طهران

فهرست نگارشهای تدریسی شیرازی

بحامه
محمدتقی دانش‌پرو
دسر دانشگاه تهران

نماسبست چهارصدمین سال تولد صدرالدین شیرازی

اردیبهشت ماه ۱۳۴۰ - دی‌المنده ۱۳۸۰

چا بحامه دانشگاه

دوره‌های دکتر شایسته در ایران

بحاث

محمد نقی دانش پژوه

صدرالدین محمد بن ابراهیم رحیمی شیرازی (۹۷۹ - ۱۰۵۰) که به صدرای شیرازی و ملا صدرا و صدر المتألهین نام دارد است از فیلسوفان جامع و صاحب نظر روزگار صوفی است و او در چند کتابهای خود نود و نه در اسفار روح جمع و گرد آوردن نوسه‌های دیگران است که در همه بود ولی خود او هم در محب و عقل و خیال و عمل و حرکت و حدود عالم و نفس و معاد را و پندار حاضری دارد که از خود او است و کمتر در آثار دیگران دیده می‌شود.

آنها مسلماً به رای شیرازی در روزگار ما به چهل کتاب و رساله و مقاله و نامه می‌رسد که در همه اصل همان است و آنکه آنها را می‌سناسیم گفته‌اند از آنها ۱۸ اثر است که در هر سه با و سر گذشت نامه‌ها از آنها یاد شده و برخی از آنها باند از صدرالدین محمد دمشقی شیرازی و برخی از پسر خود صدرا باشد و برخی هم گوناگون نام دیگر رساله‌های خود صدای شیرازی است و برخی را هم من چون نسخه آنها را دیده‌ام می‌توانم نام در باره آنها داور می‌کنم، همه آنها پس از یاد کردن آثار صحیح شیرازی تمام آثار منجول و مشکول بر شمرده می‌شود.

الف - آثار صحیح و متیقن

- ۱- **انوار الایثار** که تقریباً به نوشته بهرامی در دوره (۱۱۱۸) چاپ رسیده است
- ۲- **انوار الایثار** که در مجموعه رسائل در ۱۳۰۲ و در هاشم رساله البصیر والمصدق او در سال الجواهر المسید علامه حلی در تهران ۱۳۱۱ چاپ سنگی

ورسالة تصور وتصديق (ص ۱۹ وجاهای دیگر) نیز خرده گرفته است، در آن عبارت
«كما حققنا ذلك في اسفارنا الالهية» دیده میشود (ص ۸)

۹= التفهيم - برای سوره های الفاتحه و البقرة تا آیت «كونوا قردة قردة حاسئين» و الواقعة و الحديد والجمعة والاعلى والرلزال والصحي و الطارق والطلاق و آیتهای الکریسی والمور و «تري الحبال تحسبها حامدة» بروش عرفانی و فلسفی خود اونا تطبیق قرآن با آرای فلسفی خود گرچه بطاهر میگوید که «تأ فلسفة لا يطابق قوانينها قوانين الشريعة» اودر تفسیر سوره اعلى از تفسیر همین سوره منسوب باین سیمیا که از امام رازی است بندهایی گرفته و می آنکه میگوید در آن گذارده است (ف ۲۳۹۶) پاره ای از این تفسیرها در چاپ سنکی ۱۳۲۰ تهران هست تفسیر سوره اعلى نا کشف الفوائد چاپ شده است

(ادبیات ۱۳۱ - بادلایان فارسی ۲۸۳۰/۱۵ - بروکلین ۲ S ۵۸۹ - حقوق ۲۹۴ - سپه ۱۲۸۱ - طوس ۴ ۱۵۴ و ۴۱۸ و ۴۲۱ و ۴۷۱ - مجلس ۲ ۲۶ - مروی ۴۰۱)

۱۰= التنقيح - در منطق عربی دارای عنوانهای لمعه و بروش متاخران و رساله حوی است و من نسخه ای از آن را از روی نسخه ای که از روی نسخه مرحوم میرزا طاهر تنکابنی بوشه بودند برای خود نوشته ام و اکنون میدانم که نسخه تنکابنی کجاست

آغاز: الحمد لله الذي رفع سماء العقل الهادي الى اصول الراي وفروع العقل وبعد فاني مهد وهاد اياك من المطلق الى اصول منقحة فصولها عن فصول
ايجام: ومن لم يجعل الله له بورا عمله من نور (قدتم الكتاب المسببات الشريف الموسوم بالتنقيح لصدرا الافاضل)

۱۱= حاشية شرح حكمة الاشراق - که در آن بروش خاص آمیخته با عرفان و فلسفه مشائی خود از فلسفه اشراقی بحث نموده است، چاپ سنکی شده در هامش همین شرح در ۱۳۱۵ در آن از اسفار اربعه و شواهد ربوبیه (ص ۳۰۹ و ۳۵۵) یاد شده است (برون Supp ۵۵ - ف ۲۳۷)

شده است (در بعه ۸۲ - دانشگاه ش ۲/۲۶۰۸ - ف ۷۷ - طوس ۴ ۱۰۸) (۱) در آن ار
والاسفار الاربعة» یاد شده است

۳- اجوبة المسائل که در آن به پاسخ پرسش شمس الدین محمد گیلانی پاسخ
گفته است، همانکه در هاشم چاپ مبدع و معاد اومی بینیم (ف ۱۷۹ - طوس ۴ ۱۰)

۴- اجوبة المسائل الذهبية پاسخ بر سئوها ایسکه حواحه طوسی ار شمس الدین
عبدالحمید بن عیسی خسرو شاهی کرده و پاسخ می نگرفته است، همانکه در هاشم مبدع
و معاد (ص ۳۷۲ - ۳۹۱) و شرح هدایه (ص ۳۸۳ - ۳۹۳) آمده است (ف ۱۷۹ - طوس
۴ ۲۷۵) او در اسفار از این پاسخ خود یاد کرده است (باب ۷ فصل ۵ سفر ۴)

۵- اسرار الایات و انوار الایمانات - در يك مقدمه و ده مشهد است و تفسیری
است عرفانی و فلسفی و ملا علی نوری بر آن حاشیه نوشته (مجلس) و در تهران سال ۱۳۱۹
بچاپ سنگی رسیده است

(برو کلمس ۲S ۵۸۹ - پاریس ۱۳۶۶ - طوس ۴ ۲۰۵ - مجلس ۴ ۲ - مری
۷ ۱)

۶- اکسیر العارفين في معرفة طريق الحق واليقين - در چهار بحث است و
در رسائل بچاپ سنگی رسیده است

(برو کلمس ۲S ۵۸۹ - دانشگاه ش ۵/۲۰۶۸ - طوس ۴ ۲۸ - مجلس ۲ ۳۴۹) او
در آن اتحاد عاقل و معقول را ثابت میکند (ص ۳۱۸)

۷- الشخصی - (مقالة فی تحقیق) که در رسائل بچاپ رسیده است

(برو کلمس ۴۱۳۲ و ۲S ۵۸۹ - دانشگاه ش ۳/۲۶۰۸)

۸- التصور والتصديق - (رسالة فی) چاپ سنگی شده در تهران سال ۱۳۱۱
والحوهر التصيد علامة حلی (برو کلمس ۲S ۵۸۹ - طوس ۴ ۳۹۶) او در این رساله
بخوبی از این مسئله منطقی بحث نموده و ارسطو قطب رازی در شرح شمسیه و مطالع

۱- از «ف» مهر سب دانشگاه تألیف نگارنده و از «طوس» مهر سب آستان قدس خواسته

شده است

گرفته است و نیمی ازین شرح در دسال المشاعر در ۱۳۱۵ و نیمه دوم آن در دسال اسرار الایات در ۱۳۱۹ بچاپ سنگی رسیده است (طوس ۴ ۱۸۳)

۱۶. *الحکمة المتعالیة فی الاسفار الاربعة العقلیة* - که نام «الاسفار» هم شایسته شده و صدرای شیرازی در این نامگذاری گویا از محقق حمیری که رساله‌ای درباره «الاسفار الاربعة» دارد (ش ۲/۴۰۱ ۲۴۰) دانشگاه ص ۱۸) پیروی نموده است (۱) این کتاب در چهارمجلد در سپاهان بکوشش علی‌پناه ربوری و محمد حسن فانی ربوری در رب ۱۲۲۲ باندازه رحلی بزرگ بحط نسخ بچاپ سنگی رسیده است دوباره بیر در تهران یکی دو سال است که ریز چاپ است

در آن از اجوبة المسائل المصیرة (باب ۷ فصل ۵ سمر ۴) و طرح الکونین (ص ۱۰) و تعالیق شرح حکمت اشراق (فصل ۳ باب ۷ سمر ۴) یاد شده است (برو کلمن S ۲ ۵۸۸ - برز ۱۰ supp - بهارش ۳۳۱ - حقوق ۳۳۱ - طوس ش ۲۶ ۳۳۴ - ۳۳۹ - ف ۲۵۲ و ۲۲۰۶ - مجلس ۲ ۵۳۲ و ۶۴)

صدرا در این کتاب که در ۵۸ سالگی سال ۱۰۳۷ (۲) بدان می‌پرداخته و بر گترین اثر او است بیشتر از المباحث المشرقیة امام رازی گرفته و دروش اورفته است عبارات افلوطین و کمدی و فارابی و عامری و ابن سیمیا و مشکوٰۃ رازی و شهرستانی و ابوالمرکات و شیخ اشراقی و ابن عربی و غزالی و طوسی و دشتکی و دوایی و دیگران در آن فراوان است و چاپ این کتاب بی‌مراجعه بکتابهای این دانشمندان بیهوده است و آرای خاص صدرای شیرازی هم آنگاه پدیدار میشود که چایی انتقادی از این کتاب بزرگ بشود و دروش کرده که چه اندازه از عبارات دیگران نام و بی‌نام در آن کتاب گنجانده شده و عبارتهای خود او کدام و رای خاص خود او کدام است چنانکه همه شاید پندارند که رای حدوث دهری ساخته و احسراع میرداماد است ولی باحواددن رساله حدوث عالم

۱- در هامش شرح هدایه شیرازی بحثی در این باره از میردرا رضای اصفهانی و میرزا محمد حسن بوری هست (ص ۳۹۴ و ۳۹۷)

۲- فهرست حقوق ص ۳۳۱ - محجة البیضاء ۱۳۰۱ - فهرست تشریر از نجف‌آبی ص ۱۲۹

۱۲- حاشیة الشفاء - که بر الہی شعی ابن سینا (آعارف سیر دہم تا پایان مقالہ ششم در علت و معلول) است و در ۱۳۰۳ در تہران ما ہمیں کتاب بچاپ سبکی رسیدہ است (طوس ۴ ۹۸ - ف ۲۴۰)

در آن از کتابها و رسالہ ہا و اسفار اربعہ (ص ۱۲۶ و ۱۷۹ و ۲۱۱) یاد شدہ است

۱۳- حدوث العالم - (رسالہ فی) کہ در رسائل بچاپ رسیدہ است در آن از مسئلہ حدوث عالم بروش خاص خود بحث کردہ و حدوث دہری استاد خود سید داما را پدید بر فتنہ است این بحث در اسفار او ہم دیدہ میشود و ما با او در این رسالہ ہمما مطالبی را کہ در اسفار گفتہ است باز گو میکند (برو کلمن ۲ ۱۳۴ - دانشگاه ش ۲۶۰۲ و ۶/۸۰۲۶ - طوس ۴ ۱۲۲ - ف ۲۴۶) در آن از «الشواہد الربوبیۃ» یاد شدہ است (ص ۷۹ - ۱۰۲) در نسخہ ش ۶/۸۰۲۶ دانشگاه کہ از روی خط او نوشہ شدہ حاتمہ ایست کہ در نسخہ خط خود او ش ۲۶۰۲ دیدہ نمیشود در این نسخہ نامہ ایست از صدر انشعاسای کیلابی بخط خود او کہ میبویسد من این رسالہ را برای خواندن تو فرستادہ ام

۱۴- الحشر - یا طرح الکونین فی حشر العالمین کہ در ہشت فصل است و در آن روش نمودہ کہ باز گشت ہمہ چیز ہا بخدا است و ہمہ چیز ہا را رسا حیر است و رسالہ ایست بسیار لطیف و بر آن از اسفار اربعہ یاد شدہ و در رسائل ۲ ہامش مندد و معاد و ہامش کشف العوائد حلی در ۱۳۰۵ بچاپ سبکی رسیدہ است (برو کلمن ۲ ۱۳۴ و S ۵۸۹۲ - طوس ۴ ۳۱۲ - ف ۲۹۸)

۱۵- الحکمة العرشیۃ - کہ فشر دہ ایست از آرای او و در دو مشرق و با المشاہر در تہران در ۱۳۱۵ بچاپ سبکی رسیدہ است در آن از کتب مسوط (ص ۱۱۹) و اسفار اربعہ و کتب و رسائل و رسالہ حدوث (ص ۱۲۷ و ۱۴۴ و ۱۶۶) یاد شدہ است (برو کلمن S ۵۸۹۲ - طوس ۴ ۹۵ - ف ۳۰۰)

شیخ احمد احسائی بحواش ملامشہد بن ملاحسین علی شستری در کرماتشاہ در ۱۲۳۶ شرحی بر آن نوشتہ و از آن خر دہ گیری کردہ است (حقوق ۳۷۱ - فهرست احسائی ۲ ۳۲) ملامحمد اسماعیل بن محمد سمیع نیز شرحی بر آن نوشتہ و از شیخ احسائی خر دہ

و تدکر و تصوف نگاشته و آیات و احادیث مبرهن داشمه نس مفید و سودمند و کمیاب و
عزیر الوجود است،

(مجلس ش ۱۰۳ در دسال الواردات العیمة که در فهرست آجا (۲ ۵۰) ار آن یاد شده
اسب - ریوص ۸۲۹ ش Add 16832/9 - طوس ش ۵۹۵ مورج ع ۱۲۸۱/۲ نوشته شده
بدستور آقامیر محمد حسین در ۱۱ گک که فیلمی ار آن در دانشگاه هست)
نسخه ای ار این سه اصل در مجموعه ای برد آقای مدرس رسوی هست و چنین است
رساله های مندرج در آن

۱- التطهیر که گریده ایست اربحه فیص کاشانی ار خود او (۱ پ - ۱۴ پ)
و نشان «بلع» دارد

۲- وهرست مصنفات فیص که ار کتاب صافی آغاز شده و تاریخ ندارد (۱۵ پ- ۳۳ ر)
همانکه در دیباچه جلد دوم مححه البیضاء چاپ آقای سید محمد مشکوة در ۱۳۳۹ ح
دیده میشود

۳- فهرست مصنفات فیص که کتابهای خود را در آن پنج پنج بخش کرده و آنها بصد
کتاب و رساله که ار ۲۰ سالگی تا ۸۳ سالگی ساخته است میرسد و آن را در ۱۰۹۰
نوشته اسب (۲۳ پ - ۲۷ پ) این یکی هم در آن دیباچه دیده میشود

۴- کیمیه علم الله قبل الایحاد عربی و در آغار آن آمده «املاه ادام الله فیصه فی
حواب کتابه بعس الافاصل من سکان الانهر الی المحقق الاستاد العلامة رفع الله قدره و
اعلی مقامه بعد ان سأل رمرة علماء العصر فلم یجیبوه بمانقوم علی ساق» (۲۸ پ- ۳۰ پ
مورج ۱۰۹۱) در پایان آمده «نقلته من خط یده متعبا الله و معاشر الباهصین بحاج
المعرفة والیقین بدوام خدمته فی اهمی العیش و ارعده»

۵- تفسیر آیه الامانة که بهارسی و در آغار آن آمده «املاه ادام الله فیصه فی جواب
من سأله عن آیه الامانة» (۳۱ پ - ۳۲ پ)

۶- مشواق ارفیص (۳۳ پ - ۴۲ ر نانشاه بلع)

۷- سه اصل بنام صدر الدین محمد بن ابراهیم بن یحیی شیرازی که در صفحه عنوان

عیلابی و شرح خطبه عراء مسعودی مروری برای من روشن شد که میرداماد این رأی را از این دو کتاب گرفته است

۱۷- **خلق الاعمال** - که در رسائل (ص ۳۷۱-۳۷۷) در ۱۳۰۲ و با کشف الموائد حلّی در ۱۳۰۵ چاپ شده است.

(برو کلمن ۵۸۹۲ - ۲۵۹۹)

۱۸- **دیباچه هرش النقدیس** - میرداماد که نسخه‌ای از آن در دانشگاه هست

(۲۹۹۹)

۱۹- **دیوان** - شعر او که شاگردش فیض کاشانی پاره‌ای ارسوده‌های استاد را در بودا و گرد آورده و نسخه‌ای از این گزیده در کرمات شاه در مجموعه‌ای بخط کاشانی برد حاج آقا صبا پسر حاج آقا مهدی هست. از یکی از رباعیهای او بر می‌آید که در پایان زندگی نابینا شده بود (دریعه ۶۰۰۹) گزیده‌ای ارسوده‌های او در دانشگاه ش ۸۴۹/۲ (۱۳۶۶) هست و شعرهای او هست است

۲۰- **الرسالة القدسیة فی اسرار النقطه الحسنة المشيرة الى اسرار الهیة النبیة** - در علم حروف است و بیان معنی نقطه بروش عارفان و در هاشم مبدء و معاد او چاپ شده است

(دیوان هند عربی ۱۶۱ - طوس ۳۱۴)

۲۱- **سریان نور وجود الحق فی الموجودات** - که در نسخه ش ۶۵۵ آستان قدس رضوی (طوس ۴ ۱۲۹) بنام فیض دانسته شده است ولی در رسائل بنام صدرای چاپ شده است در آن بندهایی به فارسی از مکتوبات عربی آمده است و بندهایی از رساله‌ای در تحقیق رمان و مکان و از فصل الخطاب

(برو کلمن S ۵۸۹۲ - دانشگاه ۲۶۰۸/۴ - مجلس ۳۴۹۲)

۲۲- **مه اصل** - به فارسی در خرده گیری از فقیهان و مجتهدان که در نسخه آستان قدس رضوی بنام «رساله در رد مسکین حکمت» و در نسخه مؤرخه بریتانیا بنام «رساله در طعن بر مجتهدین» خوانده شده است. هدایت در ردیل روضة الصفا در باره آن چنین مینویسد «رساله پارسیه موسوم به مه اصل در تحقیق مبدء و معاد بطریقه ریاضت و

درپایان آن آمده

«گرچه ایضا قناد و پروری

چون عوانی ز گل سگی حیری

گرتویی رهد ورز ولیکن حر

هیرم دورحی ولیکن تر

ور فقیهی ولیک شور انگیز

دبو حیری برور رستاحیز

ای عزیز آدم راده! هنوز بر آن سرم که راه گفت و شود با تو واسپریم، و حق نصیحت و حلوص طویت و صلاح اندیشی و دولت خواهی یکسو سپهرم اگر ساقه ای داری، و بقیتی را آدمیت در تو مانده است، راست بشو! و پندارم که بشوی؛ که تا امروز در هیچ کار سوده ای که بچیری و پیشیری ارری اگر چنانچه گوش داری، آن گوش که انسان را در کارست، نه گوش که در دواب و اعیام بسیارست، و این سخن در گوش کمی، و داروی تلخ نصیحت نوش کمی، بدانی که بعدارین چه نایدت کرد، و بدانی که تا امروز در هیچ کاری سوده ای که بکار عاقبت آید این حاه و منصبی که تو ندان مفتخری هراروبال از آن میخیزد، و این عمل و دانش که تو ندان معروری حرمی از آن بحوی نمی ارزد».

آغاز: «ستایش بی انتها و نای بیرون ارحد و احصا پرورد گاری را سرا است که سینه بی کیسه پا کاس صافی بهاد را مصحف آیات نبیات خویش گردانید و بعد چمین گوید محمد بن ابراهیم بن یحیی مشهور به صدر شیرازی بعضی اردانشمندان پرشر و فساد، و متکلمان خارج از منطق صواب و حساب، و بیرون اردایره سداد و ورشاد، و متشرعان بری از شرع سدگی و انقیاد، منحرف از مسلک اعتقاد بمده و معاد، اساسار تقلید در سرافکمه، بی درویشان شعار خود کرده اند».

انجام: و اگر خواهی که معنی ایمان و صلاح بدانی، و حقیقت مؤمن و صالح بشناسی، این آیت را برخوان که ان الدین آموا و عملوا الصالحات و آخر دعویهم ان الحمد لله رب العالمین»

آن بخط دیگر آمده «رسالة صدر شیرازی فی سلوك اهل التصوف» و «سه اصل احمد صدر بروایة اخرى» (۴۳ پ - ۸۰ ر) این نسخه کهن ترین و درست ترین نسخه سه اصل و بخط یکی ارشاگردان فیض و باید در همان ۱۰۹۱ نوشته شده باشد. همه شماره ها بخط نسخ و عنوان و نشان شمکوف در کاعده فرنگی و جلد مقوایی با اندازه ربعی نسخه آستانه قدس هم مانند این نسخه است ولی نسخه مجلس با ایدها حدایی دارد و گویا مانند نسخه موزه بریتانیا باشد

فهرست مطالبهای این رساله که سه اصل دارد

۱- چهل معرفت نفس

۲- حب جاه و مال و میل بشهوات و لذات

۳- تسویلات نفس اماره و تدلیسات شیطان مکار

هر یکی از اینها در يك فصل است سپس نمرات و لوازم این صفات میآید در سه فصل آنگاه فصلی است در بصیحت و تنمیه بر طریق سعادت و شقاوت و فصلی در پیدا کردن راه هدای و فصلی در علم مکاشفه و فصلی در ایمان و فصلی در ولایت و فصلی در سیر من الحلق الی الحق و سیر من الحق الی الحلق و فصلی در چهل متشرع و فصلی در عمل صالح و علم نافع

صدر در این رساله گذشته از بحث فلسفی و اخلاقی از متشرعان و فقیهان خرده گرفته و آن را گویا در رد کسی نوشته است و در آن در پایان فصل علم مکاشفه (۶۸ پ) چنین میگوید «عریض من اگر علم همین است که تو میدانی، و علم شریعت و علم تفسیر و حدیث، باطن نهاده ای، و آنچه تو ندانی و نتوانی دانست صحیح باشد، پس قامت علم عجب کوتاه، و عرصه دل تاریک و سیاه، و فسحت میدان معرفت و محال داش بعایت تنگ، و پای خرده سحت سست و لمک حواهد بود! و کمال بر خود وقف مکن، و «فوق کل دی علم علیم، بر حوان، و اریں حجابها و کدورتها و کجیها که در مثال آینه مدکور است بدر آویاک شوا

«لتعلم کم حبابا فی الروایا»

ش ۱۷۴ و ۸۸۲ - ف ۲۹۲ و ش ۲۷۵۳ - مجلس ۲ (۴۸)
 حاجی ملاهادی سرواری حاشیه‌ای بر آن دارد که با اصل کتاب چاپ شده است
 (دانشگاه ش ۲۷۵۳ - طوس ۴ ۸۸ ش ۵۳۱ و ۵۳۲)
 مولی علی بن حمشید، نوری مارندرابی سپاهانی هم بر آن حاشیه نوشته است
 (۲۴۴ ب)

ابوالقاسم بن احمد یردی بحواش محمد ولی میر را پسر فتح علی شاه در یکشنبه
 ۱ ح ۱۲۴۵/ آن را بفارسی برگرداند (طوس ۴ ۴۷ ش ۴۰۴) او مترجم شرایع است
 بحواش همین کس (حقوق ۵۳)

۲۷- **القضاء والقدر فی افعال البشر** - (رسالة فی مسألة) که در رسائل
 (ص ۱۴۸-۲۳۷) در ۱۳۰۲ چاپ شده است گویا رسالة الحسن والمویس بالحسن والقدر
 که بروکلمن (۲ ۱۳۴) یاد کرده همین کتاب است
 (بروکلمن ۲ ۵۸۹ - ف ۳۱۸ بیرش ۲۰۶۸/۷)

۲۸- **کسر اصنام الجاهلیة فی ذم المتصوفین** - که در یک مقدمه و چهارمقاله و
 یک حاتم است (بروکلمن ۲ ۱۳۴ - مجلس ۴ ۱۹۸)

۲۹- **لمیة اختصاص المنطقة بموضع مبین من الفلک** - (مقاله فی) (طوس
 ۲۰۱۴ در دسال نسخة شفای ش ۸۷۶)

۳۰- **المبدء والمعاد** - در دوفی بحسب ربوبیات در سه مقاله، دومی در دستاخی
 در یک مقدمه و چهارمقاله، و گویا از مبدء و معاد ابن سینا می‌خواهد پیروی کند
 (بروکلمن S ۵۸۹۲ - طلس ۱۲۲ - طوس ۴ ۲۳۵ - ف ۳۴۴)

حاج ملاهادی سرواری بر آن حاشیه ای دارد که بچاپ رسیده است (طوس
 ۸۹۴)

این کتاب ماحواشی سرواری در ۱۳۱۴ در تهران بچاپ سمگی رسیده است
 ۳۱- **مشیابہ القرآنی** - در شش فصل است و صدر از آن ارره‌گدر عرفانی و فلسفی
 از این مسئله دینی بحث نموده است
 (مدری ۱۹۲۱)

۲۳- شرح الکافی - شرحی است آمیخته با عرفان و فلسفه از ابو ترکافی کلینی
 از آثار تاحدیث ۵۱۳ (بحر ولایة امر الله وحرمة علم الله وعیمة وحی الله) ارباب ۱۱ کتاب
 الحجة و او بتواست آن را بنیای برساند و در گذشت او در ۱۰۴۴ شرح کتاب عقل
 و حقل و توحید را بنیای رسانده است (ادبات ۳۴۱ - برو کلمن S ۵۸۹۲ - برون
 ۲۳ - مجلس ۲ ۱۴ و ۴۳ ۴)

ملا علی بوری بر آن حاشیه دارد (مجلس ۴ ۴۳) سید عبدالرزاق آن را در
 تهران در ۱۲۸۲ بچاپ سمگی رسانده است

او در آثار مهبوسد که در میانه سحابم اگر نآوردن گفته ها مشایخ مشهور
 می پردازم برای ایست که علی (ع) فرموده است که بگوینده منکر و بگفته منکر
 چند روایت او از شیخ بهائی و سید داماد و شیخ رس الدین در آثار شرح حدیث
 بحسین آمده است

۲۴- شرح الهدایة الاثریة - که شرحی است بر الهدایة انیر الدین ابهری و
 در تهران سال ۱۳۱۳ بچاپ سمگی رسیده است در آن از اسفار اربعه یاد شده است
 (ص ۲۱۳ و ۲۲۳) (برو کلمن ۴۶۲ ۱ و S ۸۴۰ ۱ - طلس ۱۰۹ - طوس ۱ ۵۳ و ۴
 ۱۹۷ - ف ۲۸۴ - مجلس ۲ ۶۹ - ملی ۱ ۱۲۰)

مولوی میرزا محمد حس (در چاپ شده - مجلس ۲ ۴۷۹ ش ۷۶۰) و آقا علی
 مدرس و محمد هادی حسینی و میرزا ابوالحسن حلوه (چاپی) و ملا نظام الدین بن
 ملا قطب الدین سهالی در گذشته ۱۱۶۱ و بحر العلوم ابوالعیش عبدالعلی محمد بن
 نظام الدین در گذشته ۱۲۳۵ (بهار ش ۳۲۴ و ۳۳۴) بر آن حاشیه نوشته اند

۲۵- الشواهد الربوبیة - حرشواهد ربوبیة متداول است و فهرست مابند است
 از مسائل فلسفی که خود او در کتابهای خویش از آنها بحث کرده است، در آن از نام کتاب
 و مؤلف یاد شده است (سپه ش ۶۳۱۹/۵)

۲۶- الشواهد الربوبیة فی المناهج السلوکیة - در پنج مشهد است و از
 بهترین کتب موخر اوست و در ۱۲۸۶ بچاپ سمگی رسیده است در آن از اتحاد عاقل
 و معقول یاد شده (ص ۱۶۶-۱۶۹) و از اسفار اربعه (ص ۹) و ارمند و معاد (ص ۱۴۸).
 (برو کلمن S ۵۸۹۲ - برلین ۳۰۶۵ - برون supp ۱۳۴ - طلس ۱۱۹ - طوس

۳۶- **مفاتیح الغیب** - که با شرح اصول کافی در ایران بچاپ سسگی رسیده است (برو کلمن S ۵۸۹ ۲ دانشگاه ش ۲۲۸۵ و ۲۷۹۹ - طوس ۴ ۲۵۰ - مجلس ۲ ۴۰) در بیست مفتاح است و او در مفتاح دوازدهم آن گزیده ای از رساله حدود را می آورد (ص ۱۰۸ و ۱۰۰) در این کتاب بیشتر آراء فلسفی صدر را آمیخته با کتاب و سنت دیده میشود و بیداست که او آن را پس از بحثی و سرآمد شدن در عرفان فلسفی خاص بحود ساخته است او در دیباچه آن اردشمنان حکمت و عرفان یاد میکند و از آنها می بالد

۳۷- **نامه صدر** - (ریو ۲/۴۱۷ دیل)

۳۸- **نامه صدر ابی سید داما** - (طوس ۴ ۱۰۹ در سال نسخه ش ۵۹۰)

۳۹- **الواردات القلییه یا التسیحات القلییه فی معرفه الربوبیه** - که در رسائل در ۱۳۰۲ بچاپ رسیده است (برو کلمن S ۵۸۹ ۲ - حقوق ۲۸۹ - ریو فارسی ۸۲۹ و عربی ۴۰۱ - طوس ۴ ۲۶۹ - ف ۳۹۷ - مجلس ۲ ۵۰ و ۳۴۹) این رساله عرفانی فلسفی مانند شواهد ربوبیه موحز است و عموماً بای فیض دارد و در آن از سایشگران دربار بکوهش شده است (ص ۲۵۸)

۴۰- **الوجود** - که نسخه آن در کتابخانه دانشکده حقوق (فهرست ص ۵۰۰) هست (برو کلمن S ۵۸۹ ۲)

ب - آثار محول و مشکوک

چنانکه گفته ام در فهرستها و سرگذشت نامه ها در شمار آثار صدرای شیرازی باین نامها بیربر می خوریم و برخی را من هیچ بشناخته ام و برخی هم باید اردیگران باشد

۱- **آداب المبحث و الماظره** (برو کلمن S ۵۸۹ ۲)

۲- **اثبات واحب الوجود (رسالة فی)** (برو کلمن S ۵۸۹ ۲ نسخه رامپور) ناید از صدر دشتگی باشد

۳- **احوة الاسئلة (رسالة فی)** (برو کلمن S ۵۸۹ ۲)

۴- **الامامة**

۵- **بحث المعالطات (رسالة فی)** (برو کلمن S ۵۸۹ ۲)

۶- **بدء وجود الانسان (رسالة فی)** .

۳۲- المزاج - (رسالة)

(طوس ۱۴۳۴)

۳۳- المشاعر - دارای فاتحه و هشت شعر و سه مہج و حاتمه چنانکه در چاپ سبکی ۱۳۱۵ دیده میشود و ترتیب آن گویا آشفستگی دارد رسالۀ خوبی است و موحرو در آن آمده که من پیشها ماهیت را اصل میدانستم و اکنون از این رای بر گشتم (ص ۴۵) و از «کتب و رسائل» در آن یاد گردیده (ص ۵)

(برو کلمس ۲S ۵۸۹ - برون ۱۵۵ - حقوق ۴۶۴ - طوس ۲۴۲۴ - ف ۳۵۵)

مجلس ۴۹۲)

شیخ احمد احسائی شرحی بر آن نوشته و از آن حردہ گیری نموده اسب (حقوق

(۳۸۶)

آخوند ملا اسماعیل سپاہانی در رد احسائی آن را شرحی کرده که بیمی از آن نامشاعر و نیمۀ دوم با اسرار الایات بچاپ رسیده است

حاج مولی محمد جعفر بن محمد صادق لنکرودی لاهیجانی بپیر بر آن شرحی

دارد (طوس ۱۹۲۴ ش ۸۴۶ - ف ۲۸۲)

بدیع الملک میرزا عماد الدوله دولتشاهی با نظر باین کتاب دروسی گفته که ماسد شرحی بر آن گردآوری شده و عماد الحکمة خوانده میشود (مجلس ۲۴۹۹ ش ۱۰۰) آخوند ملاعلی بوری و مولی ریں العابدین بن محمد حواد بوری و میررای حلوه (در نسخة ش ۱۰۱ مجلس) و میرزا احمد بن محمد ابراهیم بن حاج نعمۃ اللہ اردکانی شیرازی بنام نورالمصائر فی حل مشکلات المشاعر بنام وکیل الدوله (ف ۲۴۵ - چاپ شده) بر آن حاشیه نوشته اند

۳۴- المظاهر الالهية في اسرار العلوم الکمالية - دریک مقدمه و دوف و یک

حاتمه است و در مبدء و معاد با تطبیق با آیات قرآن و در هاشم مدد و معاد در ۱۳۱۴

بچاپ رسیده است (طوس ۳۵۲۰۴ - ف ۳۵۹)

۳۵- المعاد الجسماني - (رسالة فی) (طوس ۲۰۱۴ در دسال نسخة شفای

ش ۸۷۶ - گویا همانکه در ف ۳۲۲ آمده است)

۷- تحریر مقالات ارسطو (رساله فی) (برو کلمس S ۵۸۹۲)

۸- حاشیه ابوالترنیل

۹- حاشیه الرواشح السماویة

۱۰- حاشیه الروصه الیهیه که گویا از پسر اواست (دریعه ۹۶۶)

۱۱- حاشیه شرح التحریر گویا از صدرالدین دمشکی ناپسر صدرای شیرازی

۱۲- رموز القرآن (رساله فی) (برو کلمس S ۵۸۹۲)

۱۳- شمه الحدرا الصم که ناید اردشتگی باشد (برو کلمس S ۵۸۹۲)

۱۴- العوائد (رساله فی) (برو کلمس S ۵۸۹۲)

۱۵- القواعد الملکوتیه

۱۶- الکمر والایمان (رساله فی) (برو کلمس S ۵۸۹۲ نسخه رامپور)

۱۷- المساحات الاعتقادیة (رساله فی) (برو کلمس S ۴۱۳۲)

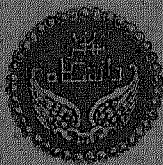
۱۸- المسائل القدسیة

سرگذشت صدرای شیرازی در روایات الحبات (ص چاپ دوم) و مستدرک (۴۲۳)

و ریحانة الادب (۴۵۹۲) که از بسیاری از کتب صحیح و منحول اودر آن یاد شده است و در بسیاری از کتابهای دیگر هست در دریعه هم هسته گریخته بین دیده میشود در کتاب دیمهای آسیا تألیف گویمو (ص ۸۴) و یادنامه دیشاه ایرانی (گفتار رشیدیاسمی درباره حرکت جوهری) و در رساله الاسلام از او یاد شده است

خط او هم در نسخه هاهست و در دانشگاه نسخه ای از شرح هدایه هست که خط او شاید باشد (ش ۲۵۴ ص ۲۸۴ فهرست از نگارنده) و همچنین نسخه ای از حدوث العالم در آنجا هست نانامه او ششمای کیلانی که می نویسد من این رساله را برای توفیق ستاده ام و همه بخط او است (ش ۲۶۰۲) در این نسخه حاتمهای که در نسخه دیگری که از روی خط او نوشته شده است (ش ۲۶۰۸/۶ دانشگاه) دیده میشود نیست در فهرست کتابخانه ملی فرهنگ (۹۶۱) از خط و مهر محمد رضا بن صدرالدین محمد شیرازی که بر صفحه عنوان مجمع الفائدة والبرهان اردبیلی است یاد شده است.

**The Faculty of Theology
Tehran University**

**A Bibliography of the Writings
of Mullâ Sadrâ**

by

Muhammad Taqî Danechepajuh

lecturer in

Tehran University

**On the occasion of the 400th anniversary
of the birth of Sadr al-Din**

Shirâzi